

A Deinde & hoc notandum est, quomodo oculi nostri à terribili impiorum aspectu, ad inane illorum spectrum contuendum auerti queat. Precatur Propheta ad Dominum, & mox post precem in istam de hostibus suis prophetiam rapitur. Ergo diuini nominis inuocatio huc dirigit oculos nostros, vt iam non quales videantur impij, sed quales breui futuri sint, consideremus. Occurrit enim menti precantis statim hinc bonitas illa Dei, quæ suos deserere: illinc iustitia illius, quæ reprobos diu ferre nequit. Vbi igitur terret impiorum aspectus, faciamus id quod solent paruuli, qui ipso naturæ ductu ad auxilium & sinum paternum aufugiant, vbi & metu liberantur, ac securi redduntur.

OB S. 2.

QVARTA PARS.

Hæc Psalmi postrema pars docet nos, quid utilitatis adferat supplicium de impijs sumptum. Asignat autem fructum illius duplicem. Primum, vers. 10. quod videlicet iustus conspecto impiorum interitu sit gauisurus. *Lætabitur, inquit, iustus, cum viderit vindictam.* Non addit, *Inimici sui:* sed, *Impij,* cum dicit: *Pedes suos lauabit in sanguine impij.* Non enim potest iustus lætari de interitu inimici sui: quod & in Dauide visum est, vbi Saulis interitus nunciabatur. Vbi verò impiorum conatus, gloriæ Dei repugnantes, irritantur, & pereunt iam hostes Dei, vt afferatur gloria Dei, id est vnde gaudeat iustus.

Ps. 10, 11.

1. Reg. vii.

Illud. *Et pedes suos lauabit in sanguine impij:* aut hyperbole est, supplicij grauitatem exprimens: aut id est atq; *Tum lauabit iustus pedes suos:* id est, securus erit, & recreabitur ab omni molestia, *per sanguinem:* id est, interitum impij. Cadentib. enim impijs, securi redduntur iusti. Atqui recreatio & refocillatio per pedum abluitionem rectè capi potest iuxta consuetudinem eius regionis, quæ id in vsu habebat, vt fessorum pedes refocillationis gratia lauaret. Sic Christus ad Simonem leprosum: *Aquam pedibus meis non dedisti.* Et Paulus 1. Tim. 5. *Si sanctorum pedes lauit.*

Alterum fructum assignat versu vltimo, dicens: *Et dicet homo:* id est, quisq; mortalium. *Manu* *wird sagen. Vtiq; est iusto fructus suus:* id est, Vtiq; habetur coram Deo iusti ratio. Iustus Deo commendatus & charus est. Et: *Vtiq; est Deus iudicans in terra:* hoc est, *Est Deus in cælo,* qui pro sua iustitia punit nocentes, & supplicium sumit de impijs.

Luc. 7.

Docemur hinc, quo vsu esse debeant exempla illa impiorum, de quorum interitu in Scripturis legitur: ad id videlicet, vt hi, qui fide iustitiam Dei non apprehendunt, vel ipsa experientia inducantur ad cognoscendam prouidentiam & iustitiam Dei. Alioqui obtinet impia illa cogitatio in cordibus mortalium, Non est Deus, Deus non videt, Res mortalium non curat, quæ huc tendit, vt liceat securè delinquere. Vide Malach. 3.

OB S. 1.

2. Pet. 2.

B Et hoc quoq; loco apparet, vnde sit, quod iustus lætatur in casu impiorum: hinc videlicet, quod in densis istis impietatis tenebris, quasi radius quidam iustitiæ Dei elucescit, oculos incredulorum ita verberans, vt cogantur Deo iustitiæ gloriam dare. Quemadmodum enim blasphemiam nominis Dei habet ista cogitatio impiorum, qua dicunt: *Deus non videt,* non requiret: ita ad gloriam Dei facit, cum dicitur: *Vtiq; est fructus iusto, vtiq; est Deus iudicans in terra.* Et quemadmodum nihil minus ferre potest iustus, quàm diuini nominis blasphemiam: ita de nulla re ampliùs gloriatur, quàm quæ ad gloriam Dei illustrandam facit. Facit autem hoc, supplicium de impijs sumptum. Igitur de illo lætatur. Et quia prosperitas impiorum ad ignominiam Dei & impietatis fomentum facit, fit vt illius gratia tristetur. Vide Psalm. 10. *Propter quid irritat impius Deum? Dixit in corde suo, Non requires. Vidisti, quoniam tu afflictionem & dolorem consideras, &c.* & Hierem. 12. *Quare via impiorum prosperatur, &c.*

OB S. 2.

PSALMVS LIX.

AD PRÆCINENDVM: NE PERDAS, MIGHTAM DAVIDIS, cum misisset Saul ad obseruandum domum eius, vt ipsum occideret.

ARGVMENTVM PSALMI.

EX titulo patet, quod sit Psalmi huius argumentum. Exprimit Propheta, quo fuerit erga Deum affectu, cum à Saule ad mortem quæretur, quid precatus sit, quæ fuerit inimicorum ipsius improbitas, & quàm fiducia in Deum collocata, animo sit redditus pacato, & ad laudandum Deum accenso. Historia, ad quam respicit Psalmus, habetur 1. Sam. 19.

Dispositio Psalmi.

Partes Psalmi sunt tres. Prima continet versus priores 7. Altera 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14 & 15. animi iam pacati fiduciam canit. Tertia, postremis duobus 16. & 17. gratiarum actionem pollicetur.

PRIMA PARS.

Septem primis versibus, pro auxilio ad Deum contra inimicos suos clamat, conquerens de illorum improbitate & insidijs, quibus innocentem se ad mortem venabantur.

ERIPE me de inimicis meis Deus meus, ab insurgentibus in me protege me. VERS. I.

2. Eripe me de operantibus iniquitatem, & de viris sanguinum saluum me.

M 4. 3. Quo-